

РЕШЕНИЕ

№ 10926

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2391** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. И. И., с адрес в [населено място] срещу Решение № ППН-01-113/2022г. от 07.02.2024г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД, Комисията/.

С жалбата се твърди, че решението е неправилно, необосновано, постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила и в несъответствие с целта на закона. Обосновава се твърдение, че не са обсъдени всички релевантни за спора доводи. Позовава се на неправилно кредитиране на доказателства и едностранно разглеждане на разпоредби от нормативни актове. Иска се оспореното решение да бъде отменено и съдът да реши спора по същество или алтернативно преписката да се върне на административния орган с указания за ново разглеждане.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от Е.И.. Представени са и писмени бележки.

Ответникът – КЗЛД чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Служба „Военна полиция“, министерство на отбраната, с писмен отговор и в съдебно заседание чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Е. И. подаде в КЗЛД жалба с рег. № ППН-01-113/11.02.2022г., с искане да се извърши проверка на действията на бригаден генерал И. С., директор на служба „Военна полиция“ [населено място] по повод предоставяне на нейни лични данни на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/ без съгласието й. Е. И. посочила, че от 01.03.2007г. била военнослужещ в служба „Военна полиция“ и на 25.05.2021г. бригаден генерал С. прекратил договора й. Във връзка с уволнението подаде жалба в КЗД по признак тормоз по полов признак, където била образувана преписка с № 367/2021г.. На 20.01.2022г. И. била уведомена от адвоката й, че в КЗД е постъпило становище от служба „Военна полиция“ и на 21.01.2022г. лично се запознала с материалите. За нейно учудване установила, че към преписката е приложено копие на личното й кадрово дело инв. № ВП-1-022 от 111 листа, съдържащо подробна саморъчно написана автобиография, посочваща индивидуализиращи данни за семейството й – родители, сестра, с личните им данни и данни за местоработата им към онзи момент; протоколи от годишните й профилактични прегледи – снимани и приложени, съдържащи данни за здравословното й състояние, както и физически данни за ръст, тегло и други; годишните декларации за имотно състояние /копирани/, които попълвала съгласно Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/. С жалбата И. заявила, че не е дала устно или писмено съгласие за предоставянето на тази лична информация.

За постъпилата жалба е уведомен министърът на отбраната с искане в срок да предостави информация в какво качество – като самостоятелен администратор на лични данни, като съвместен с министерство на отбраната /МО/ администратор, в качеството на обработващ лични данни по отношение на министерство на отбраната или като структура в рамките на МО, Служба „Военна полиция“ е обработвала данните на Е.И..

На 30.06.2022г. в КЗЛД е постъпило становище от министерство на отбраната, в което е посочено, че служба „Военна полиция“ събира, съхранява и обработва лични данни на служителите от службата като самостоятелен администратор на лични данни и че в службата е утвърдена Политика за защита на личните данни със заповед № 6541/2018г. на директора. Към становището на МО са приложени копия на посочената заповед, становище на директора на служба „Военна полиция“, Политика за защита на личните данни в служба „Военна полиция“, заповед № ОХ-669/05.08.2021г. на министъра на отбраната, в сила от 01.09.2021г., писмо от 22.12.2021г. на КЗД до и.ф. директор на служба „Военна полиция“.

С писмо до КЗД е изискано заверено копие на писмо № 90-10-16 от 22.12.2021г. на същата комисия, с което е изискано трудовото досие на Е.И., както и заверено копие от изпратеното от служба „Военна полиция“ до КЗД, служебно дело на И.. Посочените документи са изискани и от директора на служба „Военна полиция“, както и копие от актовете/правилата, регламентиращи достъпа до личните кадрови дела на военнослужещите в служба „Военна полиция“, както и разработените в службата вътрешни правила и политики относно защитата на личните данни.

КЗД е предоставила заверени копия на писмото и на кадровото дело, както и копие на становището на директора на служба „Военна полиция“.

С писмо № 90-10-16 от 22.12.2021г. КЗД е уведомила и.ф. директорът на служба „Военна полиция“ за образуваната преписка №367/2021г. в Комисията и е поискала да

й бъде предоставено трудовото досие на Е. И., което да не съдържа квалифицирана информация /л.461/.

С писмо от 23.11.2023г. ответникът е представил копие на решението на КЗД по жалбата на Е.И.. със същото писмо е изразено и становище по жалбата на Е.И. в КЗЛД.

В преписката е приложена заповед на директора на служба „Военна полиция“, с която е прекратен договора за военна служба с Е. И., считано от 26.05.2021г.

С писма от 24.11.2023г. Е.И. и директорът на служба „Военна полиция“ са уведомени, че на проведено заседание на 25.10.2023г. жалбата на И. срещу служба „Военна полиция“ е обявена за редовна и допустима и е насрочено открито заседание за 20.12.2023г. /л.475/. В преписката са приложени уведомителни писма до страните в административното производство за насрочено заседание и на 17.01.2024г. С определение от 22.03.2024г. съдът е изискал преписката да се допълни като се представят протоколите от насрочените заседания. С молба от 15.04.2024г. процесуален представител на ответника представи протокол от заседание на 17.01.2024г., от който е видно, че след обсъждане по същество КЗЛД е приела решение с 4 гласа „за“, с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

С Решение № ППН-01-113 от 07.02.2024г. КЗЛД, на основание чл.38, ал.3 от Закон за защита на личните данни /ЗЗЛД/ е обявила подадената от Е. И. жалба срещу служба „Военна полиция“ за неоснователна и я е оставила без уважение. Решението е мотивирано с това, че обработването на личните данни на Е.И. в хипотезата на разпространяването им чрез предоставяне на служебното й дело на КЗД, за нуждите на административното производство по подадена от нея жалба за дискриминация, е осъществено от служба „Военна полиция“ в съответствие с нормата на чл.6, §1, б.„в“ от Общия регламент относно защитата на данните, в който случай не е необходимо изрично съгласие на субекта на данни.

Решението е съобщено на жалбоподателката на 12.02.2024г. Жалбата е подадена на 26.02.2024г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от адресат на акта и срещу подлежащо на оспорване решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган /чл.38, ал.3 от ЗЗЛД/.

Спазена е писмената форма. Посочени са фактически и правни основания. Не са допуснати съществени административнопроизводствени правила. Във връзка с подадената жалба е извършено проучване, събрани са доказателства, осигурен е достъп на страните до материалите в преписката. За проведеното на 17.01.2024г. открито заседание страните са редовно призовани. Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата в съответствие с чл.9, ал.3 от ЗЗЛД.

Правилно е приложен и материалният закон.

От разпоредбите на чл.55 и чл.56 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗД/ следва, че при осъществяване на своите правомощия КЗД има право да изисква документи и друга информация, свързана с проучването, а всички лица, държавни и

местни органи оказват съдействие на комисията в хода на проучването, като са длъжни да предоставят исканите сведения и документи и да дадат необходимите обяснения. При отказ да се предостави информация, поискана от комисията, виновните лица носят отговорност по този закон. С доказателствата по делото се установява, че служебното дело на жалбоподателката е предоставено от служба „Военна полиция“ на КЗД след направено в писмена форма искане от КЗД във връзка с образувано административно производство по жалба на Е.И.. Като е предоставила служебното дело служба „Военна полиция“ е изпълнила свое законово задължение. Служебното дело на Е. И. е изпратено в цялост на КЗД, така както е поискано. Изложеното сочи, че обработването на личните данни на жалбоподателката чрез разпространението им е в съответствие с чл.6, §1, б.„в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните, Регламента/, според който обработването на личните данни е законосъобразно, ако е извършено при изпълнение на законово задължение от страна на администратора. В този случай не е необходимо изрично съгласие на лицето, чийто лични данни се обработват.

Жалбоподателката навежда доводи, че към момента на представяне на служебното дело в КЗД, неправилно в същото са съхранявани протоколи от годишни профилактични прегледи. Намира, че в служебното дело е следвало да е наличен само протоколът от последния профилактичен преглед.

Съгласно чл.31, ал.7 от Наредба № Н-6 от 13.02.2018г. за военномедицинска експертиза, данните от годишния профилактичен медицински преглед се отразяват в протокол по образец (приложение № 11), който се съхранява в служебното дело на военнослужещия и резервиста за целия срок на службата. Съгласно чл.160, ал.1 и ал.3 от Правилника за прилагане на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ППЗОВСРБ/, при прекратяване на договора за военна служба и освобождаване от военна служба служебното дело на военнослужещия се съхранява във военното формирование или в съответната структура 5 години с персонален лист, а при липса на техническа възможност – с копие на АСК, а след изтичането на срока в съответния архив се сдават служебните дела на военнослужещите. От посочените разпоредби следва, че изготвените протоколи за всички годишни профилактични медицински прегледи следва да се съхраняват за целия срок на службата и 5 години след прекратяване на договора, тъй като са част от служебното дело към момента на прекратяване на договора. В конкретния случай до 26.05.2021г. /датата на прекратяване на договора/ и 5 години след това – до 26.05.2026г.. Преписката в КЗД е образувана по жалба, подадена на 23.07.2021г. и е приключена с решение на КЗД, постановено на 18.05.2023г., а служебното дело е било приложено в преписката към 21.01.2022г. /по данни на жалбоподателката, л.474/, тоест в законоустановения срок за съхранение на служебното дело. В тази връзка разпоредбата на чл.48, ал.2 от ЗЗЛД, на която Е.И. се е позовала пред КЗЛД, е неприложима, тъй като КЗД е изискала цялото служебно дело, а и със събраните доказателства не се установява наличие на „лични данни, които са неточни, непълни или вече не са актуални“. Значимостта на данните в служебното дело се установява с това, че и след изтичане на петгодишния срок служебните дела на военнослужещите се сдават в съответния архив, респ. няма неактуални данни.

Неоснователно е позоваването на жалбоподателката на чл.5а, ал.1 и ал.2 от Наредба № Н-6 от 13.02.2018г. за военномедицинска експертиза, според което след като валидността на протоколите за годишен профилактичен преглед и решенията по годността, вписани в тях, е до следващото преосвидетелстване, а за лицата, неявили се на годишен профилактичен преглед по здравословни или по други обективни причини, срокът на валидност е за не повече от 2 години, то в служебното дело на военнослужещ трябва да е наличен само протоколът от последния преглед. Задължителните годишни профилактични прегледи на военнослужещите лица са предназначени за установяване на тяхното здравословно състояние, което е във връзка с тяхна "военна годност" за военна служба. С разпоредбите на чл.5а, ал.1 и ал.2 от цитираната Наредба е определен срокът на валидност, през който въз основа на съответния протокол може да се установи "военна годност" за военна служба, а не срокът за съхранение на протокола в служебното дело.

Действително в служебното дело са приложени документи, касаещи семейното положение на жалбоподателката и родствените ѝ връзки, включително в автобиография на Е.И.. Служебното дело на военнослужещия съдържа три раздела /чл.155 от ППЗОВСРБ/. Освен изрично посочени документи, в ал.1, т.2, б."г" на чл.155, е посочено, че част от служебното дело са „и други документи, свързани с изпълнение на военната служба“. Това означава, че всеки друг документ, имащ значение за военната служба може да бъде приложен в личното досие. Такъв документ е автобиографията, която безспорно дава сведения за военнослужещия и е необходим документ за кандидатстване за работа. А съгласно чл.159, ал.2, т.2 от ППЗОВСРБ документи, издадени от съда или от органите на централната и териториалната администрация, относно семейното положение на военнослужещия също се съхраняват в служебното дело. По изложените съображения и наведените доводи са неоснователни.

Неоснователно е и възражението, че КЗЛД е приела за относима за казуса заповед на министъра на отбраната № ОХ-669/05.08.2021г. за оправомощаване на директора на служба „Военна полиция“, като се е позовала на нея. В посочената от жалбоподателката част от решението – стр.2, параграф последен на решението, КЗЛД е описала становището на министерство на отбраната. Това не е извод на Комисията. Правомощията на директора на служба „Военна полиция“ към момента на прекратяване на правоотношенията с жалбоподателката са записани в заповед на министъра на отбраната № ОХ-70/27.01.2021г. , приложена в преписката на л.190.

На следващо място като неотносим документ жалбоподателката е посочила писмо рег. № ПНМД-01-8#1/2023г. на КЗЛД в отговор на запитване на КЗД от 24.01.2023г.. Писмото е посочено в мотивите на оспореното решение, поради това, че КЗЛД е проследила етапите в производството пред КЗД във връзка с представеното служебно дело и обосновава пълнота на изложението.

Както съдът посочи по-горе, за предоставяне на служебното досие на КЗД, не е било необходимо предварително дадено съгласие от жалбоподателката. По тази причина отмяната на чл.4 от ЗЗЛД /ДВ, бр. 17 от 2019г./, който е посочен в т.5 на образеца на декларацията за съгласие за обработване на лични данни /л.459/ към Политика за защита на личните данни в служба „Военна полиция“ не се отразява на правилността на оспорения акт. Освен това в т.5 на декларацията е цитиран и чл.6, т.1 от Регламент /ЕС/2016/679, в който е посочено кога обработването на лични данни е законосъобразно, а Регламентът е действал към датата на прекратяване на договора с

жалбоподателката.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна. Не са налице основания за отмяна на оспореното решение. Обсъдени са всички релевантни за спора доводи.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника и заинтересованата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. И., с адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № ППН-01-113/2022г. от 07.02.2024г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Е. И. И., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата 100,00 лв., разноски по делото.

ОСЪЖДА Е. И. И., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] да заплати на Служба „Военна полиция“ сумата 100,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: